

Sygn. akt III Cz 1937/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Magdalena Hupa-Dębska

SO Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2019 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) w W.

przeciwko K. G.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego wierzyciela

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 12 września 2018 r., sygn. akt I Co 1246/18

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w (...) do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSO Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Hupa-Dębska

Sygn. akt III Cz 1937/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w postanowieniu z dnia 12 09 2018r. oddalił wniosek (...) w W. o nadanie na jej rzecz klauzuli wykonalności przedłożonemu tytułowi egzekucyjnemu, uznając, iż wierzyciel nie wykazał przejścia na jego rzecz uprawnień wynikających

z tego tytułu za pomocą dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym.

Orzeczenie to zaskarżył **wierzyciel (...) w W.**, która wniosła o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku, bądź o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie na jej rzecz od dłużnika zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zarzuciła, że przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia naruszono podane w zażaleniu regulacje prawa procesowego i materialnego w sposób w nim wskazany.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu powinien odpowiadać ogólnym warunkom pisma procesowego (art. 126 k.p.c. w związku

z art. 13 § 2 k.p.c.), w tym między innymi zawierać podpis strony albo jej przedstawiciela lub pełnomocnika (art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c.).

Ustawodawca nie sprecyzował bliżej jakie wymogi formalne powinien spełniać podpis pozostawiając to judykaturze i doktrynie prawa.

Zgodnie z powszechnie akceptowanym poglądem judykatury i doktryny prawa wskazany powyżej wymóg złożenia podpisu oznacza obowiązek złożenia go w zasadzie własnoręcznie i tylko w drodze wyraźnie wskazanych w prawie wyjątków może on być złożony w inny sposób, z czym jednak nie mamy do czynienia w sprawie (cecha konieczności zachowania własnoręczności podpisu wynika z art. 78 § 1 k.c.).

Dotychczasowe wypowiedzi judykatury i doktryny prawa pozwalają przyjąć, że podpis powinien obejmować co najmniej nazwisko podpisującego i nie chodzi

przy tym o dowolną postać pisanego znaku ręcznego, lecz o napisanie nazwiska.

Nazwisko może zostać napisane w formie skróconej i nie koniecznie musi być czytelne, lecz musi być napisane w sposób charakterystyczny dla osoby podpisanej,

a kształt i wykonanie własnoręcznego podpisu powinny stwarzać w stosunku

do niej pewność, że chciała ona podpisać się pełnym swoim nazwiskiem oraz uczyniła to w formie, jakiej przy podpisywaniu dokumentów stale używa (pewności takiej nie stwarzają znaki graficzne z reguły obejmujące tylko pierwszą literę imienia i nazwiska zwane inicjałami, które przybierają z reguły charakter parafy, stanowiącej sposób sygnowania dokumentu przygotowanego do złożenia podpisu).

W niniejszej sprawie wniosek skarżący został opatrzony jednoelementowym znakiem graficznym, który nie tylko nie spełnia wskazanych powyżej wymogów stawianych podpisowi ale także nie może nawet zostać uznany za parafę.

Z tej przyczyny wszczynający postępowanie wniosek skarżący nie został opatrzony podpisem, przez co posiada on brak formalny, który uniemożliwia nadanie mu dalszego biegu.

Wadliwość ta powinna być sanowana – w oparciu o regulację art. 130 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. – przed przystąpieniem do merytorycznego rozpoznania wniosku (nie uczyniono tego), a jej usunięcie jest możliwe tylko w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji (por. odpowiednio w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 12 2015r. III CZP 93/15, LEX nr 1954239).

Czyni to zażalenie uzasadnionym (niezależnie od oceny zasadności zarzutów zażalenia, których ocena jest bezprzedmiotowa) i skutkowało koniecznością uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Reasumując, zaskarżone orzeczenie jest wadliwe i dlatego zażalenie jako uzasadnione uwzględniono orzekając jak w sentencji w oparciu o przepis art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną i zobowiąże wnioskodawczynię do usunięcia braku formalnego wniosku przez jego prawidłowe podpisanie - pod sankcją zawieszenia postępowania (sprawa otrzymała bieg i na obecnym etapie postępowanie nie jest możliwe stosowanie przewidzianej w art. 130 k.p.c. sankcji zwrotu wniosku).